



List pasterski Biskupa Siedleckiego
KAZIMIERZA GURDY
w związku z przygotowaniem do
40. Pieszej Pielgrzymki Podlaskiej na Jasną Górę
(2020)

**Czcigodni Księża, Osoby Życia Konsekrowanego,
Drodzy Siostry i Bracia!**

Odczytane przed chwilą słowo Boże pokazuje nam wartość i potrzebę odwagi w naszym życiu wiary. Do takiej odwagi zachęca nas postawa proroka Jeremiasza z pierwszego czytania. On zdobył się na odwagę i przeciwstawił się wszystkim, których działania prowadziły do zniszczenia Jerozolimy. Skąd brała się siła jego ducha, jego odwaga, pomimo że wszyscy byli przeciwko niemu? Wyjawia nam to sam prorok, gdy mówi: „Pan jest przy mnie jako potężny mocarz, dlatego moi prześladowcy ustaną i nie zwyciężą”. I kończy słowami: „Tobie Panie powierzyłem mą sprawę”. Również św. Paweł wyraźnie podkreśla, że jako chrześcijanie zostaliśmy wyzwoleni z lęku przed śmiercią, która jest skutkiem grzechu. Mamy pewność, że zarówno ze śmierci, jak i z grzechu zostaliśmy wyzwoleni przez Chrystusa, który je pokonał poprzez swoją śmierć i zmartwychwstanie. Natomiast w Ewangelii Jezus zwraca się do swoich uczniów z zachętą: „Nie bójcie się ludzi!”, „Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz duszy zabić nie mogą”. Człowiek wierzący, ufający Bogu, jest człowiekiem odwagi.

Zatrzymajmy się na słowach wypowiedzianych przez Jezusa. Skierowane do Apostołów i uczniów, wypowiedziane przed dwoma tysiącami lat, odnoszą się także do nas. Zapytajmy więc siebie: do czego mamy mieć odwagę, my uczniowie Jezusa w XXI wieku?

Najpierw do głoszenia Ewangelii. Do głoszenia tego, co On sam powiedział, czego nauczał. „Co mówię wam w ciemności, powtarzajcie w świetle, a co słyszycie na ucho, rozgłaszajcie na dachach”, mówi nam Jezus. W różny sposób docierała do człowieka Jego Ewangelia. Czasem, ktoś przekazywał ją w ukryciu, by nikogo nie narazić na prześladowanie czy śmierć. Czasem o Jezusie mówiono w indywidualnej, cichej rozmowie. Najczęściej rodzinne rozmowy - w tym wspólne wieczorne czytanie Pisma Świętego, któremu towarzyszyła modlitwa - pozwalały na przekaz wiary i na umocnienie się w wierze. Tak działo się w pierwszych wiekach chrześcijaństwa i w trudnych czasach prześladowań, także tych w XIX wieku.

Trudności w życiu wiarą mogliśmy doświadczyć i my w minionych miesiącach, gdy dotknęły nas obostrzenia spowodowane pandemią koronawirusa. Nie wszyscy mogli uczestniczyć we Mszy św., czy w spotkaniach modlitewnych w kościele. Mam nadzieję, że w tym czasie wiele osób miało szansę powrócić do wspólnej modlitwy w gronie rodziny, rozmów na temat wiary, słuchania i czytania w swoich domach Bożego Słowa, pogłębiania relacji z Chrystusem. Cieszę się, że wielu z nas z tego skorzystało, mając świadomość, że prawdziwy uczeń Jezusa nie może zaniedbać - bez względu w jakiej sytuacji się znajduje - swej relacji do Boga. Ciągłe potrzebuje umacniania się w wierze i przekazywania jej innym.

Mamy również mieć odwagę do walki o zbawienie swoje i innych. Jezus wzywa Apostołów: „Nie bójcie się ludzi”. Nie pozwólcie się kierować ich sugestiami, ich opiniami. Nie uzależniajcie swej postawy wobec Boga, wobec Jezusa, wobec Kościoła, od tego co inni o tym powiedzą. To wy jesteście tymi, którzy decydują o swej relacji do Boga. Nie trzeba się obawiać innych, bo jest z nami Bóg. Możemy powtórzyć w tym miejscu słowa proroka Jeremiasza: „Pan jest przy mnie jako potężny mocarz, dlatego moi prześladowcy ustaną i nie zwyciężą”. A Jezus zapewnia nas: „Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz duszy zabić nie mogą”. Człowiek w swej nienawiści do drugiego człowieka, może jedynie zabić jego ciało. Może pozbawić go życia ziemskiego, zakończyć jego ziemską historię. Ale człowiek to nie tylko ciało, ale także dusza. Troska o duszę jest ważniejsza niż troska o ciało. Pan Jezus przestrzega: „Bójcie się raczej Tego, który dusze i ciało może zatracić w piekle”. Człowiek wierzący nie może dopuścić do tego, aby wraz ze śmiercią jego ciała, zniszczona została jego dusza. Nie może dopuścić do tego, by znalazł się w piekle on sam lub ktokolwiek inny. Dlatego wezwany jest, aby głosić zbawienie dokonane przez Jezusa wszystkim ludziom. Ma głosić, aby wszyscy uwierzyli. Ma się zatroszczyć, aby on sam i inni zostali zbawieni.

I wreszcie jesteśmy wezwani przez Jezusa, aby przyznawać się z odwagą do naszej wiary, by przyznawać się z odwagą do Niego, jako naszego Zbawiciela, bo jak mówi: „Do każdego więc, kto się przyzna do Mnie przed ludźmi, przyznam się i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie. Lecz kto się Mnie zaprze sprzed ludźmi, tego zaprę się i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie”. Trzeba mieć odwagę proroka Jeremiasza, aby przyznawać się do Boga, pomimo, że czy to krzyżująca mniejszość, czy zdecydowana większość Go lekceważy i odrzuca. Ważne jest, by wierzący pozostał sobą, bez względu na okoliczności w jakich przychodzi mu żyć.

Drodzy Bracia i Siostry!

Dla nas ludzi wierzących jedną z form przyznawania się do Jezusa i głoszenia Jego Ewangelii jest udział w pieszej pielgrzymce do Częstochowy, gdzie czczony jest słynący łaskami obraz Matki Bożej Jasnogórskiej. Pomimo trudności związanych z pandemią koronawirusa nie przerywamy tradycji pielgrzymowania na Jasną Górę. Wierni naszej diecezji - już po raz 40 - wyruszą w Pieszej Pielgrzymce Podlaskiej na pątniczy szlak, w tym samym czasie i według takiego samego harmonogramu, jak to było w latach poprzednich, poczynając od Włodawy, która rozpocznie pielgrzymowanie już 31 lipca. 1 sierpnia wyruszą grupy pielgrzymkowe z Białej Podlaskiej, z Łosic i ze Zbuczyna; 2 sierpnia z Siedlec, Parczewa, Międzyrzecza Podlaskiego i Komarówki Podlaskiej, a 3 sierpnia grupy z Garwolina, Wilgi, Gończyc, Łukowa, Radzyna Podlaskiego. 4 sierpnia dołączą grupy z Okrzei, Żelechowa, Łaskarzewa i Adamowa, zaś 5 sierpnia grupa z dekanatu ryckiego. Do Częstochowy pielgrzymi dotrą 14 sierpnia. Hasłem tegorocznej pielgrzymki są słowa: „Maryja Niewiastą Eucharystii”, które nawiązują do przeżywanego w tym roku programu duszpasterskiego, poświęconego tajemnicy Eucharystii.

Drodzy Bracia i Siostry! Jak informował w czasie konferencji prasowej kierownik pielgrzymki, ks. Paweł Bielecki, tegoroczna pielgrzymka zostanie poddana obostrzeniom związanym z pandemią koronawirusa. Nowa sytuacja sprawia, że nie możemy - tak jak w latach poprzednich - wyruszyć w dużych grupach, musimy wziąć pod uwagę trudności związane z zakwaterowaniem, wyżywieniem i zabezpieczeniem medycznym na trasie pielgrzymki. Dlatego w tym roku na trasie pielgrzymki będzie szła jedna 10-osoba grupa pątników, składająca się z przedstawicieli poszczególnych dotychczasowych grup. Każdego

dnia, na zasadzie sztafety, pielgrzymi będą się zmieniać. Pątnicy po dojściu do miejscowości noclegowej wracają do swoich domów, natomiast kolejna grupa pątników dojeżdża z diecezji i wyrusza rano, aby pokonać wyznaczony na ten dzień etap. Na ostatnim etapie pielgrzymki z Mirowa na Jasną Górę będziemy szli w jednej grupie, którą stanowić będą 5-osobowe reprezentacje każdej z 26 grup pielgrzymkowych naszej diecezji. 40. Pieszą Pielgrzymkę Podlaską zakończy Eucharystia sprawowana przed Obrazem Matki Bożej w kaplicy jasnogórskiej 14 sierpnia o godz. 6.30. W tej Eucharystii będą mogli uczestniczyć wszyscy wierni, którzy indywidualnie czy w grupach zorganizowanych przyjadą z parafii.

Ponieważ tylko nieliczna grupa pątników z naszej diecezji będzie mogła wziąć udział fizycznie w pielgrzymce, dlatego pragnę zaprosić wszystkich Diecezjan do udziału w pielgrzymce duchowej. Podobnie jak w latach poprzednich, w kościołach naszej diecezji będą organizowane wieczorne spotkania modlitewne. Szczególny charakter będą miały te spotkania w parafiach, z których wyruszają grupy na pielgrzymi szlak, gdzie jest ksiądz przewodnik, pielgrzymkowy zespół muzyczny i liturgiczny. Tam - w godzinach wieczornych - będzie możliwość uczestniczenia w konferencji, Mszy św., modlitwie różańcowej, nowennie oraz Apelu Jasnogórskim. Każdego dnia będą odbywały się także transmisje w Katolickim Radiu Podlasie z trasy pielgrzymki oraz z poszczególnych parafii naszej diecezji. Mam nadzieję, że dzięki takiej formie uczestnictwa, w Pieszej Pielgrzymce Podlaskiej licznie będą mogli wziąć udział wierni, którzy ze względu na wiek, zdrowie czy inne przeszkody nie są w stanie wyruszyć na pątniczy szlak. Pragnę również poinformować, że we wszystkich parafiach będą udostępnione Karty Pielgrzyma Duchowego, z dołączoną kartką, na której można będzie zapisać intencje. Te intencje, tak jak w latach ubiegłych, będą przekazywane pątnikom na trasie i włączane w codzienne modlitwy, a w ostatnim dniu pielgrzymki zostaną złożone przed Obrazem Matki Bożej Częstochowskiej. Bardzo proszę, aby Księża Proboszczowie, przewodnicy grup pielgrzymkowych, służby muzyczne i liturgiczne włączyli się w realizację przygotowanego programu pielgrzymki.

Drodzy Bracia i Siostry. Wszystkich was zachęcam do włączenia się w nasze pielgrzymowanie. Ono będzie umacniać w nas wiarę i da nam odwagę do trwania przy Jezusie Chrystusie. Da nam odwagę do wyznawania Jezusa i do stawania w naszym życiu zawsze po stronie Boga. Całe nasze dzieło 40. Pieszej Pielgrzymki Podlaskiej, w tej formie w jakiej możliwe było jej zorganizowanie i przeprowadzenie, zawierzam Maryi, której nie był obcy trud pielgrzymowania. Ona zawsze trwała przy Jezusie i gromadziła wokół Niego Jego uczniów.

Księżom, Osobom Życia Konsekwowanego, Klerykom naszego Seminarium oraz wszystkim Pielgrzymom, zarówno fizycznym jak i duchowym, z serca błogosławię.

+ *Keimig Gurdia*

BISKUP SIEDLECKI

L.dz. 529/2020

Siedlce, dnia 19 czerwca 2020 r.

List pasterski należy odczytać we wszystkich kościołach i kaplicach Diecezji Siedleckiej, w niedzielę 21 czerwca br.